Republika Srbija
VRHOVNI SUD
Kzz 789/2025
24.06.2025. godina
Beograd

Vrhovni sud, u veću sastavljenom od sudija: Tatjane Vuković, predsednika veća, Milene Rašić, Svetlane Tomić Jokić, Bojane Paunović i Aleksandra Stepanovića, članova veća, sa savetnikom Mašom Denić, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog AA, zbog krivičnog dela laka telesna povreda iz člana 122. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA, advokata Branislava Manića, podnetom protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Pančevu K 121/21 od 12.11.2024. godine i Višeg suda u Pančevu Kž1 56/25 od 13.03.2025. godine, u sednici veća održanoj dana 24.06.2025. godine, doneo je

R E Š E NJ E

ODBACUJE SE kao nedozvoljen zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA, advokata Branislava Manića, podnet protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Pančevu K 121/21 od 12.11.2024. godine i Višeg suda u Pančevu Kž1 56/25 od 13.03.2025. godine.

O b r a z l o ž e nj e

Presudom Osnovnog suda u Pančevu K 121/21 od 12.11.2024. godine okrivljeni AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela laka telesna povreda iz člana 122. stav 2. u vezi stava 1. KZ i izrečena mu je uslovna osuda kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od četiri meseca i određeno da se navedena kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku proveravanja od jedne godine od dana pravnosnažnosti presude ne učini novo krivično delo.

Istom presudom okrivljeni je, na osnovu člana 261. i 264. ZKP, obavezan da plati sudu na ime sudskog paušala iznos od 10.000,00 dinara, kao i na ime troškova krivičnog postupka, OJT u Pančevu iznos od 12.728,61 dinara na ime medicinskog veštačenja, sve u roku od 30 dana po pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja, kao i troškove oštećenom BB na ime troškova angažovanja punomoćnika advokata Milutinović Branislava, o čijoj visini će sud doneti posebno rešenje, dok je na osnovu člana 258. stav 4. ZKP oštećeni BB upućen da imovinskopravni zahtev ostvari u parničnom postupku.

Presudom Višeg suda u Pančevu Kž1 56/25 od 13.03.2025. godine odbijena je kao neosnovana žalba okrivljenog AA, a prvostepena presuda je potvrđena.

Branilac okrivljenog AA, advokat Branislav Manić, podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti protiv pravnosnažnih presuda, iz svih zakonskih razloga, sa predlogom da Vrhovni sud usvoji zahtev, ukine pobijane pravnosnažne presude i vrati predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Vrhovni sud je u sednici veća, održanoj u smislu odredaba člana 486. stav 1. i člana 487. stav 1. ZKP, razmotrio spise predmeta sa zahtevom za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog, pa je našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je nedozvoljen.

Odredbom člana 485. stav 1. tač. 1) ZKP propisano je da se zahtev za zaštitu zakonitosti može podneti ako je pravnosnažnom odlukom ili odlukom u postupku koji je prethodio njenom donošenju povređen zakon, dok su stavom 4. navedenog člana propisani uslovi pod kojima okrivljeni, preko svog branioca, može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti i to takstativnim nabrajanjem povreda zakona (član 74., član 438. stav 1. tač. 1) i 4) i tač. 7) do 10) i stav 2. tač. 1), člana 439. tač.1) do 3) i člana 441. stav 3. i 4.), koje mogu biti učinjene u prvostepenom i postupku pred apelacionim, odnosno drugostepenim sudom.

Branilac kao razlog podnošenja zahteva ne opredeljuje konkretno ni jednu povredu zakona koja, u smislu citirane odredbe člana 485. stav 4. ZKP, predstavlja zakonom dozvoljen razlog za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti. Branilac okrivljenog ističe da sud presudu zasniva na iskazima oštećenog i svedoka - bliske familije oštećenog, koji su lično zainteresovani za ishod postupka i kao takvi subjekivni u svojim iskazima. Pored toga, branilac ističe da sud nije na pravi način cenio navode odbrane okrivljenog i svedoka VV, komšinice, koja je u konkretnoj situaciji bila nepristrasna. Imajući u vidu protivrečnost u izjavama svedoka, branilac izvodi zaključak da je sud bio u obavezi da ceni onaj iskaz koji je povoljniji za okrivljenog.

Ovakvim svojim navodima, branilac okrivljenog osporava utvrđeno činjenično stanje, kao i dokaznu snagu izvedenih dokaza – izjava svedoka, te daje sopstveno tumačenje utvrđenog činjeničnog stanja i izvedenih dokaza, suprotno oceni, činjeničnim utvrđenima i zaključcima nižestepenih sudova, na koji način ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, odnosno na povredu zakona iz člana 440. ZKP.

Branilac okrivljenog u zahtevu za zaštitu zakonitosti ističe okolnosti koje su od uticaja da kazna bude manja ili veća, navodeći da je sud izašao van okvira sudske prakse u pogledu kažnjavanja, da se izrečenom kaznom neće postići svrha kažnjavanja, da okrivljeni nije izvršio krivično delo i da je okrivljenog trebalo osloboditi od optužbe. Po

oceni Vrhovnog suda, na navedeni način zahtevom se ukazuje na povredu zakona iz člana 441. stav 1. ZKP.

Međutim, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, odnosno povreda zakona iz člana 440. ZKP, kao i povreda zakona iz člana 441. stav 1. ZKP, u smislu citirane odredbe člana 485. stav 4. ZKP, ne predstavljaju zakonom dozvoljene razloge zbog kojih okrivljeni preko branioca može podneti ovaj vanredni pravni lek – zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog čega je Vrhovni sud, zahtev za zaštitu zakonitosti ocenio kao nedozvoljen.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je, na osnovu odredbe člana 487. stav 1. tačka 2) ZKP u vezi člana 485. stav 4. ZKP, odlučio kao u izreci ovog rešenja.

Zapisničar-savetnik
Maša Denić, s.r.

Predsednik veća-sudija
Tatjana Vuković, s.r.

Za tačnost otpravka

Zamenik upravitelja pisarnice

Milanka Ranković